

vindes, giver sig selv. Men man maa ogsaa sige, at naar saadant sker, kan vedkommende ikke gøre derfor. Naar det er det offentlige, der afhenter Tøjet og mishandler og beskadiger det, forekommer det mig, at det offentlige har en Erstatningspligt.

Saaledes som Ændringsforslaget er affattet, kommer det kun til at omfatte de mere fattige Hjem. Vi have ikke medtaget Møbler, ved hvis Desinfektion Ejeren sandsynligvis selv kan være til Stede, saa at han kan paase og paatale, hvad der sker. Tapeter falde heller ikke ind derunder; de have jo heller ikke saa stor Værdi. Det undrer mig, som sagt, at Udvalget ikke har kunnet gaa med til dette Forslag. Som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen, staa vi to Socialdemokrater alene mod hele det øvrige Udvalg altsaa mod alle de øvrige Partier, baade de ny-radikale, de gammel-radikale — ny-moderate, de gammel-moderate og Højremændene, alt, hvad der er, har sluttet sig sammen mod Socialdemokratiet. Det er jo en Stilling, vi kende, og som vi have været udsatte for saa tidt. Der kunde maa ske være Grund til i Anledning af de senere Tidens Begivenheder at gratulere til Forsoningen.

Pinstrup: Naar jeg har taget en Særstilling overfor Ændringsforslag Nr. 1 angaaende den ny § 9 i det foreliggende Forslag, skyldes det ingenlunde den Omstændighed, at jeg er en Modstander af forbedret Skolehygiejne, men jeg mener blot, at Paragraffen i nogen Maade indeholder for detaillerede Bestemmelser, som vanskelig ville kunne overholdes. Naar Gulvene i Skolerne saaledes daglig skulle aftørres med en fugtig Klud, mener jeg, at det ogsaa maa være en nødvendig Følge deraf, at man skal skifte Sko. Thi Gulve, hvorpaa der indslæbes en hel Del Smuds, ville ikke komme til at se hyggelige ud, naar de blot daglig skulle tørres med en fugtig Klud. Min Tanke i den Retning gaar ud paa, at Kommunerne skulle levere Skiftesko til fattige Folks Børn. Jeg mener ogsaa, der i Loven burde være optaget Bestemmelser om en god Ventilation i Skolerne, f. Eks. ved Indførelse af Ventilationsovne. Det er en Ting, som vilde gøre stor Nytte, og som det neppe vil være Kommunerne uoverkommeligt at skaffe til Veje, og Udgifterne dertil ville falde saa nogenlunde ligeligt paa de forskellige Skoler.

Derimod har jeg været noget betæn-

kelig ved den ensartede Ordning, der er foreslaaet angaaende Renholdelsen af Skolelokalerne. I hvert Fald er det i Jylland mange Steder saaledes, at Skoler med kun eet Klasseværelse have en saadan Beliggenhed, at den daglige Rengøring efter min Mening vil blive for dyr, fordi der ikke i Skolens Nærhed findes nogen, der vil paatage sig det Arbejde. Af Hensyn hertil havde jeg ønsket, at der i Loven var blevet fastsat et passende Vederlag til Læreren til Renholdelse af disse Skoler med et enkelt Klasseværelse. Skønt jeg ikke har fundet, at det kunde nytte at fastholde Ændringer, der svarede til min Stilling i denne Retning, har jeg dog ment gennem disse Bemærkninger at maatte forklare min Stilling i Udvalget med Hensyn til dette ene Punkt og hvorfor jeg med Hensyn til dette Ændringsforslag vil afholde mig fra at stemme. I øvrigt har dette Forslag saavel som det dermed meget beslægtede min fulde Tilslutning som et særdeles humant og demokratisk Forslag og som Norm for, i hvad Retning vor sociale Lovgivning bør gaa. I det hele taget mener jeg, at dette Lovforslag er et særdeles værdigt Forslag for en Venstre-regering at gennemføre.

Rørdam: Disse Lovforslag angaaende Bekæmpelse af Tuberkulose ere komne til Verden under store Fødselsveer, og derfor er det naturligt, at vi, som mene at have en vis Ret til at føle nogen Faderglæde ved disse Lovforslags Fremkomst, have omgaaedes dem med stor Varsomhed. Jeg tror, at der i Udvalget har været et almindeligt Ønske om at naa et godt Resultat. Man har følt, at hvis denne Rigsdagssamling løb til Ende, uden at disse Lovforslag bleve gennemførte, vilde det vække en meget stor Skuffelse Landet over. Sagen er nemlig den, at Forholdene ere blevne ret uheldige for tuberkuløse Patienter her i Landet. Man har rundt omkring paa Gader og Stræder præket Krig mod Tuberkulosen. Man har lært, at det er en smitsom og tillige en helbredelig Sygdom, og derved er der skabt en stor Smittefrygt. Denne kan jo have sine gode Sider, men den har ogsaa sine store Mangler, idet det let kommer til at gaa ud over de tuberkuløse. Folk blive meget ængstelige for dem og tør ikke omgaaes dem, hvilket i visse Retninger kan være godt i andre uheldigt, navnlig naar der ikke er Steder, hvor de tuberkuløse kunne søge hen og blive helbredede. Saaданne Steder mangle vi i væ-